

Mese az önzetlen brüsszeli NGO-król

2022 december 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Frank Füredi odapörkölt! - Olvassák el!

Az Európai Uniót kísért? Katargate nem pusztán korrupciós politikuskokról és hivatalnokokról szól: felfedte a botrány fókuszában álló nem kormányzati szervezet (NGO) sajnálatos szerepét is. Az Eva Kaili (azóta leváltott) európai parlamenti alelnök rizikóbevételeit, valamint politikusokat és uniós apparatcsikokat is érintő korrupciós botrány legérdekesebb jellemzője az, hogyan kapcsolódnak ezek az emberek egy feltételezhetően patyolatpiszta, ám a Katargate-ben most érintett NGO-hoz. A botrány ráirányítja a figyelmet az NGO-k, valamint európai parlamenti képviselők és döntéshozók összefonódására.

A botrány középpontjában álló NGO a Fight Impunity (Harcoldj a büntetlenség ellen), amelynek jelenlegi elnöke a 67 éves Pier Antonio Panzeri korábbi olasz baloldali EP-képviselő. Őt azt követően tartóztatták le, hogy 600 ezer eurót találtak bankjegyekben a házában. Feleségével és lányával együtt állítólag kenőpénzt kapott egy marokkói diplomatától. Ennél is érdekesebb, hogy fény derült rá: a Fight Impunity ügyvezető igazgatója, Sergio Segio elítélt terrorista, a Prima Linea (Első vonal) elnevezésű olasz baloldali csoport egykori parancsnoka. Segio csoportja két milánói bírót ölt meg, ő maga pedig azzal szerzett további ismertséget, hogy bombatámadást hajtott végre egy börtön ellen, hogy kiszabadítsa volt barátját. Támadása egy bvtiszt és egy járőrkezelő halálát okozta.

Segiót 1983-ban kerítették kézre, majd életfogytiglani börtönre ítélték. Miután megtagadta erőszakos múltját, trendi emberjogi kampányaktivista és lobbista lett belőle. Az utóbbi években az emberjogi ipar Greta Thunbergjének mutatta be magát. Jelentés a globális jogokról: A büntetlenség állapota a világban című írásában a globális igazságtalanságról, éghőlygóról, ökozídiumról és etnocídiumról szónokol, kijelentve: „környezeti igazságosság nélkül nincs béke”. Jól láthatóan támogat minden divatos ügyet, amely körbeforog a brüsszeli buborékban.

Számos más brüsszeli NGO-hoz hasonlóan a Fight Impunity is kedvezményezettje az EU bekezdésének. A Le Soir belga napilap szerint a szervezet tavaly 175 ezer eurót kapott az Európai Parlament külügyi bizottságától. Szentelkedő állításuk dacára, miszerint nem kormányzatiak és függetlenek, számos NGO fejstehénnek tekinti az EU-t, amely támogatja a tevékenységüket. Egy jelentés szerint, amelyet Markus Pieper német kereszténydemokrata EP-képviselő 2015-ben készített, az NGO-k 1,2 milliárd euró erejéig kaptak támogatást az EU-tól. Azóta ez az összeg csak tovább nőtt. 2020-ban az EU 14,5 milliárd euróra vállalt kötelezettséget az NGO-k támogatására.

Minden más NGO-hoz hasonlóan a Fight Impunity is tisztább a fehér hónál – legalábbis papíron. Ezért is használhatta fel az NGO-k morális tekintélyét viselt dolgainak elleplezésére. Luca Visentini, a Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség főtitkára kevesebb mint egy hónappal a hivatalba lépése után lemondott, elismerve, hogy több ezer euró készpénzt vett át Panzeritől. „Panzeri jó hírneve miatt fogadtam el a készpénzadományt” – hozta fel a védelmére, hozzátéve ehhez a Fight Impunity „nonprofit természetét”. Ez azzal ér fel, mintha azt mondta volna: egy nonprofit NGO morális státusa a tisztesség jele.

Kiemelkedő baloldali oligarchák is örömmel hozták magukat összefüggésbe a Fight Impunityvel. Ám amikor felmerültek a korrupciós vádak Panzerivel szemben, tömegével mondtak le a vezetőségi tagságukról. Federica Mogherini, az EU korábbi külpolitikai képviselője, Bernard Cazeneuve korábbi francia miniszterelnök, Dimitrisz Avramopulosz egykori migrációügyi uniós biztos, Cecilia Wikström volt EP-képviselő, Emma Bonino, szintén korábbi liberális EP-képviselő és olasz exkülgazdasági miniszter egyaránt sietve távoztak a Fight Impunity tiszteletbeli kuratóriumából. A szervezetet mőködtező szélhámosok képmutatása lélegzetelállító. A Fight Impunity az elszámoltathatóság és a nemzetközi igazságosság buzgó hívének mutatja be magát, honlapján azt állítva: célja a harc az emberi jogok súlyos megsértése, illetve az emberiség elleni bűntettek utáni büntetlenséggel szemben. Ha azonban bárki venné a fáradságot, hogy megvizsgálja a Fight Impunityt, gyorsan rájönne, hogy nem több egy weboldalnál, PR-gépezetnél, amely jelentéseket készít a világ bajairól. Számos, a szervezettel kapcsolatban lévő prominens politikusnak és asszisztenseiknek tudniuk kellett, hogy kamu szervezetről van szó, amelyet azért hoztak létre, hogy átverje az uniós illetékeseket és más szponzorokat. Nehéz elkerülni a következtetést, miszerint az emberi jogok és a nemzetek feletti igazságszolgáltatás melletti elkötelezettségük nem akadályozta meg őket abban, hogy anyagi előnyök szerzésére használják fel pozíciójukat.

Érdekcsoportok tízezrei mőködnek Brüsszelben azzal a feladattal, hogy befolyásolják az EU bürokratikus szabályozóit és politikusait. Így például a brüsszeli NGO-k száma a 2008-as 29 ezerről 2018-ra csaknem 35 ezerre nőtt. Valószínű, hogy azóta is egyre többen lettek, és számuk megközelíti a negyvenezretet. Ugyancsak dolgozik Brüsszelben – Európa lobbifővárosában – több mint harmincezer lobbista. A The Economist brit hetilap tavaly arra a következtetésre jutott: mintegy 25 ezer lobbista igyekezett befolyásolni az uniós politikát; éves összköltségvetésük óvatos becslés szerint hárommilliárd euró lehet. Amint azt az EP-képviselőket és az uniós buborék számos más szereplőjét érintő jelenlegi korrupciós botrány jelzi, elszámolatlan zseton is nagy mennyiségben áll rendelkezésre az EP-képviselők és -illetékesek befolyásolására.

A gyakorlatban sokszor nehéz különbséget tenni lobbisták és az NGO-k aktivistái között – egyaránt különleges érdekcsoportok tagjaiként tevékenykednek. Tekintve, hogy megannyi nemzeti törvény az uniós bizottságok valamelyikében születik meg Európában, nem nehéz belátni, hogy ezen érdekcsoportok valóságos hadserege miatt költ milliókat a törvényalkotás folyamatának befolyásolására.

Az EU m?ködtet?i alapvet?nek tekintik az NGO-kkal való együttm?ködésüket ahhoz, hogy némi legitimitációval ruházzák fel intézményüket. Annak érdekében, hogy legitimálja önmagát, az EU gyakran épít az NGO-k morális tekintélyére. Az EU vezet?i még arra is készek, hogy átadják hatalmuk egy részét a látszólag felvilágosultabb brüsszeli nem kormányzati szervezeteknek. Az NGO-k azon az alapon élveznek morális tekintélyt, hogy függetlenek és nem lekötöztet?jei politikai pártoknak, érdekcsoportoknak és kormányoknak. Hírnevüket, miszerint elfogulatlanok, folyamatosan meger?síti a média, amely független szervezetként kezeli ?ket, azaz definíció szerint objektívként, ezért aztán mérvadóként, hiszen politikai érdek nem ejt rajtuk foltot. Az NGO-k maguk is gyakran büszkélkednek a piactól és a kormányoktól való függetlenségükkel, valójában azonban – mint Theda Skocpol politikai szociológus a Diminished Democracy (Csökkentett demokrácia) cím? könyvében megállapítja – „mélyrehatóan egybefonódtak mindkett?vel, különösen a kormányokkal”. Gyakran alapítványok, vállalatok és közszervek anyagi támogatását élvezik.

Maga a nem kormányzati kifejezés is különös: olyasmivel határozza meg ezeket a szervezeteket, ami nem jellemzi ?ket. Más szóval a tekintélyük feltehet?leg olyasmin alapul, amivel nem jellemezhet?k. Ugyanakkor a „nem kormányzati” kifejezés magában foglalja az ellenkez? el?jel? kapcsolatot, tudniillik a kormánnyal valót. Valójában egy NGO helyzete összekapcsolódik azzal, hogy hozzáférése van a kormányokhoz. Egyes esetekben magánvállalatokkal és érdekeltségekkel is szorosan együttm?ködnek.

Magánérdekeltségek is megkísérlik felhasználni az NGO-k morális tekintélyét, és partnereikké igyekeznek válni. A Katarral és a Fight Impunityvel kapcsolatban lév? politikusok partnersége azt példázza, milyen könnyen átlépheti Brüsszelben egy NGO a határvonalat a korrupció világába.

Frank Füredi

A szerz? az MCC brüsszeli intézetének az igazgatója

www.magyar nemzet.hu

Ajánló

